

Một Vụ Án Mạng

Đó là một căn nhà vắng vẻ nằm trên đôi thông của thành phố Đà Lạt nổi tiếng thơ mộng của Việt Nam. Một ngôi nhà tồi tàn khá cổ kính, mang đậm nét quý tộc của thế kỷ 19, xung quanh ngôi nhà là rừng thông cổ thụ âm u và ghê rợn, nhưng cánh cửa kính của ngôi nhà trông mờ nhạt bởi bụi của thời gian. Ngôi nhà có một cái gác, còn bên dưới là chỗ trú ngụ của ông bà chủ. Ông bà chủ của ngôi nhà này không được bình thường cho lắm, họ có một cô con gái bị điên, nói cho đúng hơn thì cả gia đình này đều bị điên. Chiều chiều bà chủ của ngôi nhà thường ra nghĩa địa chơi, bà ta cho rằng đó là cái thú của một người đang còn sống phải đi ra đó mà trêu chọc những người chết. Còn ông chồng của bà ta thì đất một cái quan tài trong nhà và thương nằm trong đó ghê ngao hất một mình. Hai ông bà thương chơi đánh bài, nếu ai thắng thì được cắc đầu người bị thua, và mỗi khi có một người bị cắc đầu thì người kia cất một giọng cười của một kẻ chiến thắng nghe âm thanh đó mà rợn tóc gáy, vì đó là tiếng cười của một người bị điên. Hai ông bà có cho một đôi vợ chồng trẻ thuê cái căn gác trên lầu, ông chồng là một người buôn lậu kẻ tội ác còn cô vợ là một hoa khôi thành phố, hai người thương nhau nhưng cha mẹ của họ không chấp nhận cho đứa con gái yêu quý của mình lấy một tên không ra gì, bí đường hai người bỏ trốn và thuê ngôi nhà của hai ông bà già điên. Ông chồng thương để người vợ ở nhà, để đi buôn và anh ta thương trở về sau một tháng. Cô vợ lúc đầu thấy gia đình điên này cũng sợ lắm nhưng vì thương chồng nên cô cố gắng, sống riêng rồi cũng quen. Cô ta thấy cái điên của gia đình này là bình thường, là một cô gái đẹp nên cô đã lọt ngay vào mắt của ông chủ từ cái nhìn đầu tiên khi cô bước chân vào thuê nhà. Ông ta thương rình mò trước phòng của cô vào mỗi tối, tuy là bị điên nhưng vợ ông ta cũng ghen dữ dần. Vì sợ vợ nên ông ta không dám làm gì bậy bạ. Nhưng vào một buổi tối..... Đó có thể nói là một buổi tối mà thần chết len lỏi vào ngôi nhà âm u giữa rừng thông, ông chồng đi buôn về, mừng vui phấn khởi vì gặp được người vợ yêu quý của mình, cô vợ cũng không kém phần háo hức, cô ta vuốt ve chồng, cởi giày cho anh ta. Cái cử chỉ nhẹ nhàng đó làm cho gương mặt người chồng rạng lên niềm hạnh phúc mãnh liệt. Nhưng chuyện gì đến rồi nó sẽ đến. Người vợ lấy trong giỏ sách của chồng chị ta ra tung món đồ, chị ta nâng niu nắn nót tung thứ một nhưng khi bắt gặp chiếc quần lót của phụ nữ thì chị ta la hét lên ai ai: - Trời ơi! anh đã ngủ với con nào, tôi ở nhà chờ đợi anh, dĩ mà.... trời ơi!!! Ông chồng hốt hoảng thề thào: - Không phải như chị đâu, hãy nghe anh giải thích. - Không giải thích gì cả, tôi biết cả rồi. Chị vợ nhào tới giựt ngay cây súng nơi thắt lưng của chồng, vì la tay buôn lậu nên anh ta phải mang súng theo bên người. Người chồng lon tiếng: - Súng không có đạn đâu !! Và cô vợ bóp cò, viên đạn bay thẳng vào tim, người chồng lăn ra chết ngay tại chỗ. Cô vợ hét lên kinh hoàng, chạy ngay đến ôm xác chồng khóc nức nở: - Không....không....không em không muốn giết anh, tại sao lại nói với em là súng không có đạn, tại sao Cô vợ như hoá điên, chị ta không còn biết phải làm gì bây giờ nữa, chị ta cứ để xác ông chồng trong phòng từ ngày này sang ngày khác, cứ ôm xác chồng khóc từ sáng cho đến tối. Nhưng rồi bạn bè của chồng chị đến thăm, sẵn để gọi anh ta đi buôn chuyến hàng mới. Lúc bấy giờ chị không còn biết làm sao nữa, quỳnh quáng và quờ quạng, chị nói với người bạn của chồng mình: - Anh ấy chưa về. Rồi đến đôi vợ chồng điên dưới nhà, cứ thỉnh thoảng lại lên gọi cửa xin cho gặp chồng chị để trò chuyện chơi. Con hoang sợ dâng lên tột cùng chị nghĩ ngay đến ý định của xác chồng mình ra thành tung khúc đựng vào cái hộp nhỏ rồi đem thả trôi sông, với mục đích là để cho một ai nghĩ ngờ là chị ta giết chồng. Vừa cầm cái cửa lên định của cái đầu chôn g mình ra thì một luồng gió vô hình, đẩy cái cửa lệch hướng và chị ta đã tự của đứt bàn tay mình ra. Cô ta buông rơi cái cửa, hét lên đau đớn, nhưng sự việc đâu phải chấm dứt tại đó. Cái cửa bắt đầu bị nhấc hẳn lên mặt đất, tiến dần đến cô ta. Qua sợ hãi cô ta lùi về phía sau, nhưng cái cửa lao tới cắt lìa bàn tay còn lại của cô ấy. Nhìn máu của mình lai láng trên sàn nhà, cô hét lên cầu cứu, nhưng lạ thay tất cả mọi người dưới nhà đều không nghe thấy gì cả. Thề thào trong tuyệt vọng cô bắt lực nhìn cái cửa cắt lìa đôi chân mình và cuối cùng là cái đầu của cô ta. Trước khi đầu lìa khỏi cổ cô còn kịp nhìn thấy một gương mặt của cô bé điên, con gái của ông bà chủ đang cầm cái cửa giết chết mình. Sau sự việc đó, mọi chuyện trở lại bình thường, cả gia đình

ông bà chủ cứ làm như là không có chuyện gì xảy ra Rồi họ lại cho một gia đình nghiên cứu sinh học ở trọ.. Gia đình này muốn vào rừng để biết thêm về giá trị của cây thông. Họ là hai vợ chồng, có hai đứa con, một trai, một gái, háo hức và hăm hở dọn lên phòng trên gác, họ vui vẻ vì không hề biết chuyện gì đã xảy ra trước đó. Đứa con trai của họ là một. tên con trai quậy nhất trường nó đang học, có tiếng tăm lắm vì đã tán được thành công biết bao cô gái đẹp và giàu có. Khi gặp cô con gái điên của ông bà chủ nó nghĩ ra ngay một trò chơi để trêu chọc cô, chuyện tưởng là chơi ai ngờ đâu lại là thật, nó đâm ra mê mẩn cô gái không biết vì lý do gì, lúc bấy giờ nó mới biết rằng nó đã đụng nhằm ổ kiến lửa Đêm đến nó thường thức dậy và đi vào rừng một mình, rồi một ngày kia cha mẹ của nó phát hiện là nó đã mất tích, họ cuống cuống đi tìm khắp trong rừng thông và thấy một nửa thân thể của con trai họ bị treo ngược lên cây, còn một nửa thì bị răn rết bu đầy, trên khuôn mặt không còn nguyên vẹn nữa, hai con mắt bị khoét đi mất và hàm răng bị đập gãy trông rất thảm thương. Quá đau xót khi nhìn thấy đứa con trai mình chết thê thảm người cha quyết định trở về thành phố tìm cảnh sát đến giúp. Đứa con gái của họ là một con bé thông minh, nó biết chuyện anh trai nó chết là không đơn giản như vậy. Trở về gác trọ nó bắt gặp ánh mắt như biết nói của cô gái điên trong nhà, nó biết là cô gái và cả gia đình này có cái gì đó không ổn. Tối hôm đó, nó nghe có tiếng động bước từng bước lên gác, nhưng không phải tiến đi đến cái giường của nó mà là đi đến giường của ba mẹ mình, nó tò mò nhìn xem chuyện gì xảy ra thì ba cái cửa được cầm bởi ba người không có đầu, nó dám quả quyết rằng đó là gia đình ông bà chủ, nó muốn thét lên nhưng không thành tiếng nó càng cố gắng thì lại càng vô vọng. Nhìn cha mẹ mình bị giết chết trong nỗi sợ hãi nó vùng chạy, nó chạy mãi, chạy mãi, chạy cho đến sáng và thoát ra khỏi khu rừng đó, nó nhờ cảnh sát đến ngôi nhà để giúp, nhưng họ không thấy ngôi nhà nào cả, chỉ thấy ba cái mồ nằm lặng lẽ, giữa rừng thông, đó là ba cái mồ của một người đàn ông, một người đàn bà và một cô con gái, người ta cho rằng cô bé bị điên, và đem cô ta vào bệnh viện, không ai biết được sự việc trước đó ngoài cô bé, nhưng họ không tin. Và tội nghiệp, cô bé suốt ngày chỉ lẩm nhẩm một câu: - "Họ là ma họ đã giết tất cả mọi người"